

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน มายานี้มีพลังอย่างยิ่ง ดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง อย่าได้มีความคิดว่าลูกไม่เชื่อใน บราห์มา และลูกนั้นสามารถจะมีสายใยโดยตรงกับชีพบาบา

คำถาม: ลูกๆ ประเภทใดที่ดึงดูดความรักของทุกคนได้โดยอัตโนมัติ?

คำตอบ: ผู้ที่ได้นำทุกสิ่งไปปฏิบัติก่อนแล้วจึงบอกผู้อื่นให้ทำบางสิ่งคือผู้ที่เป็นที่รักของทุกคนโดยอัตโนมัติ ก่อนอื่นลูกต้องเข้าถึงความรู้ในตนเองและแล้วจึงรับใช้ผู้อื่นมากมาย เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะได้รับความรักของทุกคน หากลูกบอกผู้อื่นให้ทำบางสิ่ง แต่ตัวลูกเองไม่ได้ทำเช่นนั้น ใครเล่าที่จะเชื่อลูก? ลูกนั้นก็จะเป็นเพียงเป็นเหมือนกับบัณฑิต

โอมชานติ พ่อถามลูกๆ นั่นคือ พ่อสูงสุด ถามลูกๆ ดวงวิญญาณ: ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาไม่ได้มีพาหนะของท่านเอง ลูกมีศรัทธาว่าพ่ออยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากนี้ พ่อเองนั้นได้พูดว่า: พ่อกำลังนั่งอยู่ในหน้าผากของผู้อื่น พ่อได้ยืมร่างกายของเขามาใช้ ดวงวิญญาณของผู้อื่นกำลังนั่งที่กึ่งกลางหน้าผากนี้ และดังนั้นพ่อจึงมาและนั่งที่นี้ด้วยเช่นกัน บราห์มานั้นอยู่ที่นี้ และดังนั้นชีพบาบายี่อยู่ที่นี้ด้วย หากบราห์มานี้ไม่ได้อยู่ที่นี้ ชีพบาบายี่จะไม่อยู่ที่นี้เช่นกัน หากใครบางคนพูดว่าเขาจดจำชีพบาบาเท่านั้นและไม่จดจำบราห์มาบาบา ชีพบาบาจะสามารถพูดกับเขาได้อย่างไร? ลูกนั้นได้เคยจดจำชีพบาบาว่าเป็นผู้ที่อยู่เบื้องบนนั้น ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้กับพ่อ ลูกไม่ได้คิดว่าชีพบาบาอยู่เบื้องบนในเวลานี้ ในหนทางบักติลูกเคยพูดว่าชีพบาบายี่อยู่เบื้องบน แต่ได้มีการกราบไหว้บูชารูปของท่านที่นี้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดี ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นจากที่ใดเล่าที่ท่านได้ถ่ายทอดความรู้นี้? ท่านถ่ายทอดความรู้ด้วยร่างของบราห์มา ผู้คนมากมายก็พูดว่าพวกเขานั้นไม่เชื่อในบราห์มา อย่างไรก็ตามชีพบาบาพูดว่า: พ่อบอกลูกผ่านปากนี้ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่คือการประเด็นของความเข้าใจ บราห์มานั้นเองก็พูดว่า: จดจำชีพบาบา ท่านไม่ได้พูดว่าลูกต้องจดจำท่าน ชีพบาบาพูดผ่านท่าน: จดจำพ่อ พ่อให้มันตรานี้แก่ลูกผ่านปากนี้ หากบราห์มาจะไม่อยู่ที่นี้ พ่อจะสามารถให้มันตรานี้แก่ลูกได้อย่างไร? หากบราห์มานั้นจะไม่อยู่ที่นี้ลูกจะสามารถพบปะกับชีพบาบาได้อย่างไร? ลูกจะสามารถนั่งถัดจากพ่อได้อย่างไร? มายานี้ก็ได้ใส่ความคิดเช่นนั้นเข้าไปแม้แต่ในมหารัตินี้ที่ที่พวกเขานั้นก็หันไปหน้าของตนออกไปจากพ่อ สภาพของผู้ที่พูดว่าพวกเขาไม่เชื่อในบราห์มานั้นจะเป็นเช่นไร? มายานี้มีพลังอย่างยิ่งที่เธอหันไปหน้าของลูกออกไปจากบาบาอย่างสมบูรณ์ เวลาที่ลูกกำลังหันหน้าหาชีพบาบา ลูกกำลังอยู่ต่อหน้าพ่อ ลูกนั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ดังนั้นหากลูกบางคนพูดว่าบราห์มานั้นไม่มีค่าอะไร สภาพของลูกนั้นจะเป็นเช่นไร? ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความตกต่ำ เมื่อผู้คนเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อรับฟังพวกเขาไหม? พวกเขาพูดว่า: โอ้ ผู้ปลดปล่อยได้โปรดมา! ท่านได้ปลดปล่อยลูกจากเบื้องบนนั้นหรือ? พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของทุกๆ วงจร หากลูกปฏิบัติผู้ที่ท่านได้เข้ามาในเขา ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอย่างไร? มายานี้ก็มีพลังอย่างยิ่งที่เธอทำให้ลูกอันดับหนึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีค่าแม้เศษสตางค์ มีลูกๆ เช่นนั้นในบางศูนย์ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง แม้ว่าพวกเขาบอกผู้อื่นถึงความรู้ที่บาบาได้ให้แก่พวกเขาก็ราวกับว่าพวกเขาเป็นบัณฑิต บาบานั้นได้ถ่ายทอดเรื่องราวของบัณฑิตอยู่บ่อยครั้ง ในปัจจุบันลูกกำลังข้ามมหาสมุทรของยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนมด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายในหนทางของบักติ ครั้งหนึ่งเคยมีบัณฑิตผู้ที่ได้บอกสาวกของเขาว่าพวกเขานั้นก็สามารถที่จะข้ามแม่น้ำบางสายได้ด้วยการพราห์ชือราม อย่างไรก็ตามตัวเขาเองนั้นก็ไม่ได้สะสมสิ่งใดในบัญชีของเขาด้วยการพราห์ชือราม ผลกระทบของผู้ที่ตัวเขาเองนั้นข้องแวะในกิเลส แต่กระนั้นก็บอกให้ผู้อื่นอยู่อย่างปราศจากกิเลส นั้น จะมีผลกระทบอะไรเล่าต่อผู้อื่น? ในบางสถานที่ที่มีบางคนด้วยเช่นกัน ผู้ที่รับฟังและก้าวล้ำหน้าผู้ที่กำลังให้ความรู้ได้อย่างเร็ว เป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ให้แก่ผู้อื่นอย่างมากมายที่จะเป็นที่รักของทุกคนได้อย่างแน่นอน บัณฑิตนั้นหลอกลวง ดังนั้นใครเล่าที่จะรักเขา? ความรักนั้นก็จะเป็นไปหาผู้ที่จดจำบาบาในทางปฏิบัติ มายานี้ก็แม้แต่กลืนมหารัตินี้ดี บาบาริบาย: ลูกนั้นจะไม่ไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูกจนกว่าการเตรียมการทั้งหมดสำหรับสงครามที่จะมาถึงนั้นพร้อม ในด้านหนึ่งพวกเขานั้นกำลังเตรียมการเพื่อสงครามและอีกด้านหนึ่งลูกนั้นก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก สองสิ่งนั้นเชื่อมโยงกัน และแล้วสงครามก็จะจบลง และแล้วลูกนั้นก็จะได้รับการโยกย้าย ก่อนอื่นใดลูกประจำของรูตราได้มีการสร้างขึ้น ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ลูกเข้าใจว่าโลกนี้ต้องเปลี่ยน พวกเขาคิดว่าโลกนั้นยังคงต้องดำเนินไปเป็นเวลาอีก 40000 ปี ในขณะที่ลูกรู้ว่าการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูกนั้นอยู่ในส่วนน้อยและพวกเขานั้นก็อยู่ในส่วนใหญ่นี้ และดังนั้นใครเล่าที่จะเชื่อลูก? เมื่อจำนวนของลูกได้

ขยายตัวขึ้น และแล้วผู้คนมากมายก็จะถูกดูดดึงเข้ามาด้วยพลังโยคะของลูก ยิ่งลูกขจัดสนิมออกไปจากตัวลูกเองมากเพียงไร ลูกก็จะได้รับการเติมเต็มพลังมากเท่านั้น ไม่ใช่ว่าบาบาเป็นผู้เดียวที่รู้ทุกสิ่ง; ไม่เลย ท่านนั้นรู้ถึงสภาพของลูก ๆ ทั้งหมด พ่อท่านจะไม่รู้ถึงสภาพของลูก ๆ ของท่านหรือ? ท่านรู้ถึงสภาพจิตใจของทุกคน ลูกไม่สามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนืออวัชกรรมของลูกได้ในขณะนี้ ยังคงเป็นไปได้สำหรับลูกที่จะทำความผิดพลาดที่รุนแรงจำนวนมากมาย แม้แต่ฆราวาสบางคนก็ทำความผิด วิธีการที่ลูกพูด, วิธีการที่ลูกกระทำและประพฤติทั้งหมดนั้นปรากฏให้เห็น เวลานี้ลูกต้องทำให้พฤติกรรมของลูกนั้นสูงส่ง เหล่าเทพนั้นเพียบพร้อมด้วยทุกคุณธรรม และดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับพวกเขา อย่างไรก็ตามยานั้นก็ไม่ได้ปล่อยใครไว้ตามลำพัง เธอทำให้ทุกคนเป็นเหมือนกับ “ต้นไมยราพ” มีห้าชั้น เมื่อลูกนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็ตกมาจากชั้นบนที่สุด ลูกตกลงมาและตาย ทุกวันนี้ผู้คนพยายามที่จะฆ่าตนเอง ในวิธีการที่แตกต่างกันมากมาย เมื่อพวกเขาตกลงมาจากชั้นที่ 20 พวกเขานั้นก็จบสิ้นลงอย่างแท้จริง พวกเขาไม่ควรจะไปจบชีวิตในโรงพยาบาลและเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความเจ็บปวด มีบางคนผู้ที่จุดไฟเผาตนเอง หากใครบางคนช่วยชีวิตพวกเขา, พวกเขาจะมีประสบการณ์ของความเจ็บปวดอย่างมาก เมื่อร่างนั้นถูกเผาด้วยวิญญาณก็วิ่งหนีไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำการฆ่าตัวตาย ผู้คนก็คิดว่าด้วยการฆ่าตัวตาย, พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากความเจ็บปวดและทุกข์ทรมาน เมื่อพวกเขารู้สึกถูกบีบบังคับให้ทำเช่นนั้น ทุกสิ่งก็จะจบสิ้นลงไปสำหรับพวกเขา บ้างก็มีประสบการณ์ของความเจ็บปวดอย่างมากในโรงพยาบาล หมอก็รู้ว่าไม่สามารถปลดปล่อยพวกเขาจากความเจ็บปวดนั้น และจะเป็นการดีกว่าที่จะให้ยาเพื่อให้พวกเขาตายไป อย่างไรก็ตามพวกหมอนั้นก็ตระหนักรู้ด้วยเช่นกันว่าเป็นบาปอย่างใหญ่หลวงอย่างยิ่งที่จะให้ยาในวิธีนี้ ดวงวิญญาณเองนั้นก็พูดว่า: การที่จะจากร่างของฉันไปนั้นก็ดีเสียกว่าที่จะต้องทนต่อความเจ็บปวดนี้ แต่ใครเล่าจะปล่อยให้พวกเขาจากร่างนี้ไป? นี่คือโลกของความทุกข์ที่ไม่สิ้นสุด ที่นั่นเป็นโลกของความทุกข์ที่ไม่สิ้นสุด ลูก ๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังกลับไปโดยไปจากดินแดนของความทุกข์สู่ดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นลูกควรที่จะจดจำท่าน พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นเมื่อโลกต้องเปลี่ยน พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูก ๆ จากความทุกข์ทุกรูปแบบและส่งลูกไปสู่โลกใหม่ที่บริสุทธิ์ มีผู้คนน้อยนิดอย่างยิ่งในโลกที่บริสุทธิ์ แต่ที่นี่มีผู้คนมากมายอย่างยิ่ง ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ลูกไม่ได้ตระหนักรู้ว่าลูกกำลังเรียกหาความตายที่ยิ่งใหญ่ให้มาและพาลูกกลับบ้าน ไปจากโลกที่สกปรกนี้ อย่างแน่นอนที่บาบาจะมาเพียงเมื่อทุกคนได้ตายไปแล้วเท่านั้นจึงจะมีความสงบ ผู้คนนั้นก็เฝ้าแต่ร้องขอความสงบ มีเพียงในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้นที่มีความสงบ จะสามารถมีความสงบในโลกนี้ที่มีมนุษย์อยู่มากมายได้อย่างไร? ในยุคทองมีความสงบและความสุข ในยุคเหล็กในขณะนี้มีความทุกข์มากมาย มีเพียงเมื่อศาสนาทั้งหลายถูกทำลายไปแล้วเท่านั้นและมีการก่อตั้งศาสนาเดียวที่จะสามารถมีความสงบและความสุขได้ หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ก็จะเป็นเสียงร้องของชัยชนะ เมื่อลูกไปข้างหน้าลูกก็จะได้เห็น ลูกจะเห็นว่าตลาดของความตายนั้นได้รุนแรงเพียงไร! เพียงแต่ดูว่าพวกเขานั้นถูกฆ่าอย่างไร! มีไฟลุกไหม้ด้วยระเบิด! เมื่อพวกเขาก้าวไปและเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น, ผู้คนมากมายก็จะพูดว่า อย่างแน่นอนที่จะมีการทำลายล้างในอนาคต ลูก ๆ รู้ว่าความจริงโลกนี้ต้องเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร และการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้มีการก่อตั้งศาสนาเดียวขึ้นด้วยเช่นกัน ศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนอื่น ๆ ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย ไม่ได้มีการแสดงสิ่งนี้ไว้ในกิตะ ดังนั้นอะไรเล่าที่เป็นผลของการศึกษากิตะ? พวกเขาได้แสดงว่ามีน้ำท่วมและเกือบทุกหนแห่งนั้นปกคลุมไปด้วยน้ำ อย่างไรก็ตามทั้งโลกนั้นไม่ได้ถูกปกคลุม บาร์ตันนั้นคือแผ่นดินที่ไม่สูญสลายและบริสุทธิ์ และอาบุนั้นก็คือสถานที่จาริกแสวงบุญที่บริสุทธิ์ที่สุดที่ซึ่งพ่อมาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคน วัดติลลาลาเป็นอนุสรณ์ที่ดีมาก มีนัยสำคัญอย่างมากมาย แต่ผู้ที่สร้างวัดนั้นก็ไม่ได้รู้ถึงนัยสำคัญของสิ่งนั้น อย่างน้อยที่สุดพวกเขานั้นก็เคยรู้คิด ในยุคทองแดงพวกเขานั้นต้องเคยเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างยิ่ง ในยุคเหล็กทุกคนนั้นหาไม่ประธาน นี่คือวัดที่สูงส่งที่สุดที่ซึ่งลูกกำลังนั่งอยู่ ลูกรู้ว่าลูกอยู่ในรูปที่มีชีวิตและนั่นคืออนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก อย่างไรก็ตามวัดต่าง ๆ เหล่านั้นก็จะเฝ้าแต่มีการสร้างขึ้นเป็นเวลาอีกไม่นาน และแล้วก็จะกลายเป็นเวลาที่วัดเหล่านั้นพังทลาย วัดทั้งหมดนั้นจะพังทลาย จะมีการตายหมู่สงครามมหาการณะที่ยิ่งใหญ่ที่ซึ่งทุกคนถูกทำลายนั้นก็จะได้รับการจดจำมา ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและท่านต้องการพาหนะ เมื่อดวงวิญญาณนั้นอยู่ในร่างของเขา พวกเขาจะสามารถทำให้ร่างนั้นเคลื่อนไหวและพูด และแล้วเมื่อพวกเขาจากร่างของตน ร่างนั้นก็ได้กลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความชีวิต พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่พวกเขามีด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูก ๆ รู้ถึงละครนี้ ละครนี้มหัศจรรย์อย่างยิ่ง

พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายนัยสำคัญของละครนี้ บาบานั้นคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้เป็นเมล็ด พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้ความรู้ของทั้งต้นไม้แก่ลูกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในต้นไม้ และเป็นเวลานานเพียงไรที่ลูกได้เคยเล่นบทบาทของลูกในนั้น? ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีอาณาจักรที่สูงส่งและอีกครั้งหนึ่งของวงจรที่มีอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ ลูก ๆ ที่ดินนั้นก็เก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขา พ่อทำให้ลูก ๆ ผู้เป็นครูทัดเทียมกับตัวท่านเอง ครูเองนั้นก็ตามลำดับกันไป บ้างก็กลายเป็นครู และแล้วพวกเขานั้นก็เสียหายและจากไป หลังจากที่ได้สอนผู้คนมากมาย พวกเขาเองนั้นก็ได้จบสิ้นลง ลูก ๆ ใหม่ก็มีสันสการ์ที่หลากหลาย พ่ออธิบาย: ลูก ๆ ผู้ที่ไม่เข้าใจความรู้ได้อย่างถูกต้องและไม่ได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมของลูกก็กลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้คนมากมายนั้นไม่มีความสุข ได้มีการแสดงสิ่งนี้ไว้ในคัมภีร์ว่าปีศาจนั้นได้เข้ามาสู่ชุมชนนั้นอย่างลับ ๆ อย่างไร และแล้วพวกเขาก็ได้จากไปกลายเป็นคนทรยศและได้สร้างความยุ่งยากมากมาย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งหมดเฝ้าแต่เกิดขึ้น พวกเขา นั้นขัดขวางพ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ผู้เป็นผู้สร้างสวรรค์ พ่ออธิบาย: ลูก ๆ ลูกคือหอคอยแห่งความสงบและความสุข ลูกนั้นสูงศักดิ์อย่างยิ่ง ไม่มีใครในปัจจุบันที่สูงศักดิ์ยิ่งไปกว่าลูก เพราะเมื่อลูกคือลูก ๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็ควรมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์สำหรับผู้อื่น ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้ายและแล้วก็ต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ลูก ๆ บางคนก็ได้นิมิตของบราห์มาในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกเองก็ต้องกลายเป็นผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนด้วย ลูกต้องฝึกฝนการอยู่ใน “การเคลื่อนไหว” (โดยไม่ใช้เสียง -movie) ลูกต้องพูดน้อยมากและอ่อนหวานอย่างยิ่ง ในวิธีนี้ลูกก็จะกลายเป็นหอคอยแห่งความสงบ พ่อคือผู้เดียวที่กำลังสอนลูก และแล้วลูกก็ต้องสอนผู้อื่น หนทางของบัคตินั้นคือหนทางของการ “ใช้คำพูด” (talkie) เวลานั้นลูกต้องรักษาความเยียบสงบ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความอ่อนหวานและด้วยความสูงศักดิ์อย่างมาก ในการที่จะกลายเป็นหอคอยแห่งความสงบและความสุข ลูกต้องพูดน้อยมากและอ่อนหวานมาก ลูกต้องฝึกฝนที่จะมีการแสดงในหนังสือเล่มนี้ ลูกต้องไม่เข้าไปสู่การใช้คำพูดใด ๆ
2. ทำให้พฤติกรรมของลูกนั้นสูงส่ง ลูกต้องไม่กลายเป็นเหมือนกับต้นไมยราพ ลูกต้องไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ก่อนที่สงครามจะเริ่มขึ้น กลับมาปราศจากกิเลสและทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นปราศจากกิเลสด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการตระหนักรู้ผู้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและจบสิ้นชื่อและร่องรอยทั้งหมดของความทุกข์และความไม่สงบ

สภาพของผู้ที่อยู่ในการตระหนักรู้ของผู้เป็นหนึ่งในเดียวอย่างสม่ำเสมอจะกลับมามั่นคงสม่ำเสมอ ความหมายของสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอคือการมีประสบการณ์ของความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์และการบรรลุผลทั้งหมดจากผู้เป็นหนึ่งเดียว ผู้ที่ทำให้พ่อเป็นของพวกเขาด้วยทุกความสัมพันธ์ และผู้ที่อยู่อย่างเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอย่างง่ายดายจะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ผู้ที่เป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นไม่เคยมีประสบการณ์ของคลื่นของความทุกข์ใด ๆ ในการหารายได้ ในการดูแลทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และเมื่อบางคนเจ็บป่วย ผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นหมายถึงไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์หรือความไม่สงบ แต่เป็นผู้ที่ไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่ให้อภัยคือผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตาและเฝ้าแต่ให้พรแก่ทุกคน

*** โอม ชานติ ***